

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

De Satisfactione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

& liberatum dimittat. Ad hoc præterea per triennium integre satisfaciat, prout confessarius suus designauerit. Et si desint ei facultates quibus captiuum redimat, grauefcatur eius pœnitentia in annos septem integros, & semper defeat.

XLVI.

Si quis multimodis peccatis seipsum valde labefactauerit, & hæc demum relinquere & solcite corrigere voluerit, declinet ocius ad monasterium, ibidemque Deo semper & hominibus, prout docebitur, inseruiat: vel a patria discedat longe, & pœniteat semper donec vixerit; succurretque saltem hic in terra animæ suæ profundissima emendatione quam inuenire possit, vt docebitur.

DE SATISFACTIONE.

I.

In hoc confessionis genere valde conduxerit ad peccati expiationem theologi alicuius auxilium, non minus quam in morbi curatione docti cuiuspiam medici consilium.

II.

Sæpe peccant homines e propria ipsorum concupiscentia, nec raro per diaboli instigationem. Illud vero formidabile est, quod ecclesiastici toties in Deum peccantes ordinis sui amittunt dignitatem.

III.

Ad hoc corrigendum opus est rigida pœnitentia; semper tamen iuxta modum ordinis & peccati, vt in Canonibus est sancitum. Et debet quilibet hanc ambire totis suis viribus & conatu, intimi etiam cordis ipsius anxietate. Alii pœnitentiam subeant vnus anni, alii plurium, sed pro modo semper delictorum. Alii mensis vnus, alii plurium mensium, alii vnus septimanæ, alii plurium septimanarum, alii vnus diei, & alii plurium dierum, & alii quidem omnium dierum totius vitæ ipsorum.

IV.

Oportet medicum qui integre sanabit grauia vulnera, exquisita habere medicamenta. Nulla autem adeo grauia sunt vulnera, vt peccati illa: hæc enim vulnera adigunt in æternam mortem, ni confitendo, respiscendo, & satisfaciendo sanata extiterint.

V.

Possunt igitur & vir & femina medici esse, qui curent hæc vulnera. Primum, fouendum est vulnus pio consilio: deinde emulgenda sanies venenosa, quæ putrescit interiorius: hoc est, vt confessione primum se purget.

VI.

Delebit vnusquisque peccata sua qui cum confessione salutiferam amplectitur doctrinam, non minus quam lethalem ille morbum, qui salutarem percipit a medico potionem.

VII.

Non potest medicus quispiam morbo aut vulnere recte mederi, donec exhausta fuerit sanies illa venenosa quæ putrescit interiorius: nec quis vnquam pœnitentiam illum recte doceat, qui confiteri renuit: nec sine confessione peccatorum cedere absolutionem, sicuti vt nec recte possit sanari qui mortiferum quid exhauserit, ni venenosus eius expellatur impetus.

VIII.

Peraçta confessione possit quis per pœnitentiam Dei misericordiam cito consequi, si hanc ex intimo suo corde fecerit, deploretque insuper se a diabolo seductum iniquitates suas perpetrasse.

IX.

Huiusmodi etiam confessioni valde conducit prudens emendatio, vt curatio morbi bono medico. De operibus etiam cuiusque potest confessarius secundum Canones inquirere, & moderari iuxta vires & facultates confitentium, prout sentiat cordis vnus cuiusque compunctionem & sollicitudinem.

X.

Profunda illa pœnitentia est, cum laicus deponat arma, & peregrinetur longe lateque nudus pedes: qui bis non pernoctatur loco vno: qui ieiunat multum, & vigilat: qui dies & noctes ardentem orat, & non inuitus semet conterit: & qui adeo est incultus, vt nec crines nec vngues ferro tetigit.

*Pœnitentis
indicia.*

XI.

Qui nec balneum intrat calidum, nec cubile molle, nec carnem gustat, nec quid e potibus, quod faciat ebrium:

qui ecclesiam non ingreditur, sed tamen loca sancta quaerit feruidus, & peccata confessus intercessionem rogat: qui neminem osculatur, semper autem reatus suos acerrime deplorat.

XII.

Propitius sibi agit qui in hunc modum se praedicit; & felix hic quidem licet nihilo magis inuigilet, quam ut plene se corrigat. Nemo enim per terrarum orbem grauis adeo vnquam peccator extitit, quin apud Deum componat, si hoc ardentius aggrediatur.

XIII.

Peccatorum apud Deum compositiones fiant variis modis, & ad eorum solutionem plurimum conducunt eleemosynae.

XIV.

Cui ad hoc facultas suppetat, ecclesias aedificet in laudem Dei: & si praeterea valeat, adiiciat praedia, & introducat iuuenes qui pro ipso sacrum praestent seruitium, & quotidie Deo celebrent ministeria. Instauret etiam pro facultate sua ecclesiam Dei, & vias publicas: aquis inuisi adiungat pontes, etiam & coenosis locis. Distribuat Dei gratia id quod habet, & maxima qua possit diligentia. Egenis assidue subueniat, viduis, orphanis & peregrinis. Seruum suum proprium manumittat, redimatque ab aliis suos seruos manumittendos, pauperem praefertim bello captum: inopesque pascat atque vestiatur, tectum, focum, balneum & grabatum eis praebet: & in sui ipsius necessitatem, vbique locorum comparat intercessionem ex Missis & psalmis decantandis; & seipsum in deuotione erga Dominum Deum suum castiget valde acriter, per abstinentiam a cibo potuque, & ab aliis quibuscumque corporis cupiditatibus.

XV.

Cuicumque autem minus suppetat facultatum, operam quam enixius possit dato, ut in deuotione erga Deum decimas reddat ex omnibus quae possidet, examinet seipsum toties quoties poterit, & cum eleemosynis suis crebro visitet ecclesias, & loca sancta luminibus salutet. Et praebet hospitium, edulium, & protectionem quibus opus fuerit, focum etiam & alimentum quodlibet, lectum, & balneum,

neum, & curet vestiendum adiuuandumque pauperem quoad poterit.

XVI.

Ex amore Dei ægros animo & ægrotos visitet, mortuos sepeliat: prouolutus sæpe in occulto super genua, sæpe super terram prostratus & extensus ieiunet, vigilet, oret noctes atque dies solertissime. Qui minoris adhuc potestatis est ad hæc omnia perimplenda, faciat tamen quantum poterit, & enixius. Conterat iam labore corpus suum aduersus libidinem, si quando per molliem & libidinem diabolo complacuerit. Ieiunando nunc peccatum corrigat, quod per ingluuiem prius perpetrauerat. Euigilet etiam & laboret, si quando e contrario somnolentus fuerit & acedia deditus, cum sic minime debuisset, vel quod alias supra modum euigilasset inutiliter. Affligat se frigore & rigenti balneo propter æstum illum quo in libidinis usquam rapiebatur vitium. Si ipse alicubi iniuste alium offenderit, satisfaciat solícite: & si quis ipsum offenderit, pacate ferat, in quantum poterit, contra peccata illa quæ in semetipso ex diaboli femine adoleuerint. Et si quempiam de via seduxerit, ut sibimetipsum lucri quidpiam inferret, reducat eum diligenter in rectam viam: hoc est quod volo. Si quempiam ad peccandum prouocauerit, faciat illi quod est necessarium: reducat scilicet a peccatis, & conducatur denuo in viam rectam. Qui alium a peccando solícite dehortatur, sui ipsius peccata leuiores reddit.

XVII.

Hoc idem iudicium potest quisque confessarii sui consilio sibimet inferre, qui constanti animo sua vult abrumperere peccata, eademque corrigere. Distribuat scilicet ob amorem Dei omnia quæ habet, deserat cum eisdem terris, patriam, & mundi huius omnia desiderabilia, & Domino suo noctes diesque seruiat, nitaturque omnibus quibus potest neruis contra proprias suas cupiditates per totius vitæ suæ extensionem. Quid huic denique restat? Si quidem ut alios exhortando sibi aggreget in pietatis studium, modis quibus possit exactissimis.

Hic in sequentibus dicitur, quonam modo ægrotus quis posset indictum ieiunium redimere.

XVIII.

Quisque poterit vnus diei ieiunium vnico denario red-

Concil. Tom. 25.

Y

imere. Potest etiam vnusquisque vnus diei ieiunium ducentis & viginti psalmis redimere. Potest etiam quisque duodecim mensium ieiunium triginta solidis redimere: vel vnum aliquem liberando tanti æstimatum: & pro vnus diei ieiunio decantet vir ille senis vicibus, Beati: & senis vicibus, Pater noster. Et pro vnus diei ieiunio genuflectat homo ille, & ad terram se inclinēt sexaginta vicibus, dicens: Pater noster. Possit etiam quis vnus diei ieiunium absoluere, si in oratione semetipsum per omnia membra sua Deo extendat, vera contritione & fide recta, & quindecim vicibus cantet, Miserere mei Deus: & quindecim etiam vicibus, Pater noster. Iam tum conceditur illi totius diei peccatorum alleuatio.

XIX.

Septenne ieiunium potest quis in anno vno absoluere, si quotidie cantauerit psalterii psalmos, itidemque nocte, & quinquaginta vespere. Vnica etiam Missa potest quis absoluere duodecim dierum ieiunium: & cum decem Missis eximatur quatuor mensium ieiunium: & cum triginta Missis potest quis eximere totius anni ieiunium, si voluerit ex vero Dei amore pro seipso intercedere, & peccata sua suo confiteri confessario, eademque prout is edixerit emendare, & semper postea declinare.

DE MAGNATVM POENITENTIA.

I.

Hoc modo potest vir illustris, & amicis fretus, amicorum ope leniorem reddere suam pœnitentiam. Primum in Dei nomine, & confessarii sui testimonio, manifestet fidem suam rectam esse: & condonet omnibus qui in eum quid peccauerint, & faciat confessionem suam absque omni omissione peccatorum; polliceaturque respiscenciam, & suscipiat pœnitentiam cum multo gemitu.

II.

Deponat tunc arma sua & inutilia quæque *reſenca*, & accepto sibi in manum scipione, vadat diligenter nudus pedes: laneis vtatur vel cilicio, & non intret lectum, sed in casa iaceat. Faciat hoc, dum septem compleatur annorum numerus. Paret se per triduum hunc in modum: fumatque sibi in auxilium duodecim socios: ieiunent tres dies pane & crudis oleribus & aqua: & acquirat præterea